

KOKO ja MUOTO

Vedic Artin käsite

KOKO
on sekin kuten
MUOTO
vihje

Kari Pääskynen

29. toukokuuta 2026

Harhaiset koot ja muodot

On aivan mahdollista saada pienestä pitäen kestävä käsitys asioiden, elämän ja mahdollisuuksien mittasuhteista ja suhteellisuuksista. *Vedic Artissa* koko ja muoto voivat kuin veneet viedä toisille oudoille vesille.

Perspektiivien ja suhteiden ymmärtäminen liittyvät kokoon ja muotoon¹. Koko ja muoto opettavat näkemään asioiden todelliset mittasuhteet ja muovaamaan elämästä jotakin. Ilmaisin juuri, että luulen olevan 'todellisia' ja 'kuviteltuja' mittasuhteita.

"Tämä lyhyt viiva kuvaa elämääni."

"Tuo viiva yli reunojen tuo mieleen hetkien loputtomuuden."

"Tässä rikkoontuu muoto, jotain haavoittuu."

"Koetimme elää hyvän elämän mallilla..."

"Näen muodon rajana, en esteenä."

Mitkä asiat tulevat mieleen, kun puhutaan koosta ja muodosta? Mikä on se koko ja muoto, jota pidetään omalla kohdalla sopivana, juuri itselle mahdollisena ja käyttökelpoisena? Mitä tapahtuu, jos kokoa, muotoa tai molempia radikaalilla tavalla muuttaa? Onko muuttaminen mahdollista?

Joku haikailee lisää valtaa, toinen parempaa ulkomuotoa, kolmas enemmän huomiota... Mistä voi tietää, ajatteleeko elämäänsä ja asioitaan juuri sopivissa mittasuhteissa ja juuri sopivan muotoisina?

Sananlaskujen maailmaan on viety kokemuksia. "Joka kuuseen kurkottaa, se katajaan kapsahtaa."

¹ Etäisyyksiä tarkastelemme ehkä toisella kertaa.

Koko ja muotokin ovat liikkeessä

Mitä tehdä? Kuinka löytää se koko ja muoto maailmalle, ihmisille, asioille ja elämälle, jota pitää sopivana, kohdallisena, oikein mitoitettuna? Aloitetaan etsiminen piirroksella tai maalauksella, jonka teema voi olla mikä tahansa.

Kun tulos on silmiemme edessä, tutkitaan sen elementtejä ja mittasuhteita. Sitten tehdään toinen teos. Nyt rikotaan mittasuhteet, suurennetaan jotakin liikaa, rumennetaan jotakin. Jätetään jotain keskeneräiseksi. Rikotaan symmetria. Käytetään outoja värejä. Pääasia, että työmme kiistää sovinnaiset käsityksemme koosta ja muodosta, ja siitä, mikä on mielestämme hyvä, oikein ja kelvollista.

Kerron tarinan. Paavo on harras kirkossakävijä. Hän haluaa pitää nuorisokerhoa. Kerhossa on vakio-ohjelma. Paavo on viime aikoina alkanut kysyä itseltään, miksi häntä ajoittain kyllästyttää koko touhu. Pitäisikö lopettaa, jättää kerhon veto toisille, innokkaille, hän miettii.

Paavon kohdalla jotakin on muuttunut. Kerho asiana on toinen kuin silloin, kun hän aloitti. Entäpä, jos pohtisi kokojen ja mittasuhteiden muutosta! Minkä asioiden koko on muuttunut? Mitkä mittasuhteet ovat toiset kuin alussa?

Paavo löytää useita muutoksia. Hän huomaa vasta nyt, kuinka hiljaisesti, vähitellen erilaiset asiat ovat muuttuneet ja samalla kokonaisuus.

Paavo kertoo, kuinka hän ja hänen vaimonsa huomasivat lähes yhtä aikaa, että heidän kiintymyssuhteensa on muuttunut. Päivä-, viikko-, kuukausi- ja vuosirutiinit jatkuvat kuten aina ennenkin. Silti.

— Silti suhteemme on toinen kuin aikaisemmin, Paavo kertoo.

Paavo maalaa taulua. Hän menee kauemmas, katsoo työtään, laittaa pensselit sivuun ja lopettaa maalaamisen. Taulu auttaa Paavoja jäsentämään sisäistä maailmaa, suhdetta puolisoon, työhön, kaikkeen tärkeään. Hän tutkii

maalaamaansa tummaa, rajattua yksityiskohtaa. Mistä se kertoo? Mitä se haluaa hänelle sanoa?

Paavon mielestä aloilleenasettuminen, yhdyssanana riittää.

Keväällä vietetään kouluista valmistumisen juhlia. Miten lapsi, nuori ja aikuinen ajattelevat elämäänsä kokoluokissa ja sopivuuksien (elämänmuotojen) maailmassa.

— Onko tultava suureksi?

— Onko menestyttävä paremmin kuin muut?

— Onko löydettävä oikeanlainen tapa elää?

Kolmen lista tuo surua, herättää intoa, lamaannuttaa, ohjaa rohkeisiin valintoihin. Nyt koko ja muoto alkavat määritellä jotain sellaista, mitä voisimme hyvällä syyllä kutsua elämän suunnaksi.

Mihin suuntaan koko ja muoto viittaavat?

Mikä on oma, aito, oikeantuntuinen ja rehellinen valinta?